

DZIENNIK URZĘDOWY

Departamentu Płockiego.

w Płocku, dnia 9. September 1815.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iiaque obtemperare.

Obwieszczenie.

Z wydziału administracyjnego Sekcyi I. Względem podawania kwitów z dostarczonych naturaliów za podatki w roku 1812 i 1813.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Z rozpisanych w roku 1812. i w początku roku 1813. na rachunek różnych podatków, w moc dekrétów Królewskich i uchwał Rady Ministrów, naturaliów wszelkiego gatunku równie iak i z dostarczonych koni, podwod, robotników, do twierdzy Modlina i Torunia, wielu ieszcze z Obywateli mają w ręku swych kwity, które im z przyczyny zapadłej decyzyi naywyższej Rady Xięstwa Warszawskiego z dnia 4. Sierpnia 1813. przez Ministerium Skarbu wydanej, iako z dawney epoki pochodzą, w kassach ani przyjęte, ani potrącone nie zostały.

Chcąc zaś w tey mierze przygotować dokładny obrachunek podobnych kwitów, iżby go w swym czasie Rządowi wyższemu dla wynagrodzenia ztąd wynikającej pretensyi przedstawić można było, poleciłem WW. Podprefektom, aby takowe kwity od Obywateli oryginalne zebrali i z onych sporządzivszy dezygnacją, i wyrachowawszy należytość, do dalszego przedstawienia mi przestali.

Że jednak w tey mierze Obywatele z składaniem takowych kwitów opóźniać się mogą, a co szkodliwą przewłokę zrządziłoby, przeto do składania onych w biurach Podprefektów przeznaczyłem czas pięciotygodniowy, aż do ostatniego dnia miesiąca Września, stanowiąc za termin praekluzyiny dzień 1. Pazdziernika r. b. 1815. w którym to dniu dezygnacye zamknięte, i żaden inż późniefy złożony kwit przyjętym nie będzie.

Aby zaś Obywatele i mieszkańcy o zarządzeniu tym byli przynależnie zainformowanemi i na niewiedomości późniejsze swe żądania wspierać niemogli, przeto zamieszczywszy obwieszczenie niniejsze w Dzienniku Departamentowym, polecam WW. Woytom i JPP. Burmistrzom, aby takowe po gminach swych wszystkim mieszkańcom po dwa kroć, tak zwyczajnie iako i z ambon ogłosili.

Płock, dnia 21. Sierpnia 1815.

A. Sumiński, Z. P.

Plichta, S. j.

Z wydziału administracyjnego Sekcyi I. Względem sposobu exekwowania podatków i zapewnienia posłuszeństwa rozkazom Rządowym.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Jeszcze pod dniem 1. Grudnia 1812 r. ogłosiłem był przez Dziennik Departamentowy Nr. 115. uchwałę Rady Ministrów z dnia 10. Listopada 1812 przepisyującą sposób exekwowania podatków, zapewnienia przynależnego rozkazem Rządowym posłuszeństwa, niemniej ofiře Urzędników odpowiedzialności: w odwołaniu się więc do tejże uchwały Rady Ministrów w swej mocy utrzymane, pospieszam teraz świeżo odebrany reskrypt Ministerii spraw wewnętrznych uchwałę rzeczoną uzupełniającą i objaśniającą do publicznej (umieszczając go poniżej) podać wiadomości, i wzywając Obywatele i mieszkańców, aby zainicjowawszy się nad ofiřnością uchwały wspomnianej, starali się przez skore wypełnienie obowiązków względem Rządu, uniknąć tych nieprzystojności, które z użycia środków exekucyjnych wskazanych, na nich by spadały, oraz polecam WW. Podprefektom, WW. Woytom i JPP. Burmistrzom, aby ściśle wypełnienie przepisów w uchwale i reskrypcie cytowanym obietnych dostrzegali, i sami do tychże stosowali się, ile że za opóźnienie lub nie skuteczne działanie exekucyjne, oni sami na odpowiedzialność są wystawieni.

Dla czego, nietylko obwieszczenie niniejsze wraz z reskryptem Ministerii, lecz i uchwała Rady Ministrów wyżej nadmieniona w Dzienniku Departamentowym Nr. 115 zamieszczona, ma być przez WW. Woytom i JPP. Burmistrzów zwyczajnym sposobem ogłoszoną, co że przez nich dopełnionem zostało, przed Podprefektami udowodnić mają.

Płock, dnia 15. Sierpnia 1815.

A. Sumiński, Z. P.

Plichta, S. j.

MINISTERIUM SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Nie tajne są W. Prefektowi zasady konfitytucyi, nadać się mającey Królestwu Polskiemu przez Najjaśniejszego Cesarza i Króla, Traktat zawarty w Wiedniu d. d. 21. Kwietnia/3. Maja r. b. między Najjaśniejszym Cesarzem i Najjaśniejszym Królem Pruskim, tudzież Najjaśniejszym Cesarzem Austryackim, iako też organizacya ogólna tymczasowego Rządu Królestwa Polskiego. Osnowa i Duch wszystkich pomienionych postanowień, przekonywać W. Prefekta powinny o konieczney potrzebie podwojenia gorliwości w Urzędowaniu usilności, i ścisłej w działaniu regularności, którabyśmy wszyscy przed Najjaśniejszym Cesarzem i Królem naszym udowodnić potrafili, iż umiemy okazać się godnemi i tych dobrodziejstw któreśmy już osiągnęli, i tych, które nieporównana Naszego Monarchy potęgą, wspaniałości i dobroć złać jeszcze na Narod Polski może.

Ministerium spraw wewnętrznych rozpoczynając swe urządowanie z woli Najjaśniejszego Pana zaręczyć może, że swemu powołaniu zawsze wiernem pozostanie, zapewniając ściśle sprawiedliwość, tudzież należną opiekę dla własności osób i majątków każdego Obywatela i mieszkańca Królestwa Polskiego. Jak zaś każdy odpowiedzialny i iakiegokolwiek bądź stopnia Urzędnik, znajdzie w Ministerii gorliwego obrońcę iego zastępcę, dobrej sławy, regularnego i sumiennego dopełniania przyiętych dobrowolnie i zaprzysiężonych obowiązków, tak też z drugiey strony surową i niepobłażającą zwierzchność, skoroby od powinności Urzędowania zbaczał, i w nich od zasad ścisłej moralności i dokładności odstępował. Co nieszczęśliwości krajowe rozprzęgły i do zaniedbania przywiodły, na nowo do porządku i wykonania zwróconem być musi, abyśmy i wysokiemu zaufaniu Najjaśniejszego Monarchy naszego godnie odpowiedzieli, i żadnego krzywdzącego nasz Narod porównania, obca zaświcie czynić nieodwazała się. Potrzeba więc iednostajney w działaniu dążności, potrzeba niezawodney wszelkich ustaw i urządzeń exekucyi, potrzeba nayusilniejszego starania, gwoli zwrócenia w kolej należną administracyi wewnętrzney krajowej, potrzeba nakoniec zupełnego zaufania w czystych intencyach i chęciach wyższych Urzędników, rozmaitemi gałęziami administracyi publiczney kierujących.

W takowym zatem duchu i dążności Ministerium spraw wewnętrznych postępować sobie zamierzając, uznaje potrzebą zalecić W. Prefektowi, iżby zwrócił całą swoją uwagę na przedmioty prawami organicznemi, dekrétami Króla Jmci Saskiego, dawniejszemi rezolucyami Ministerialnemi i uchwałami Rady Najwyższej objęte. Że zaś najlepsze ustawy, prawa i urządzenia krajowe, na nic by się nieprzydały, skoroby ich wykonanie było wątpliwe i zawodne, przeto Ministerium spraw wewnętrznych widzi się zagnonem, wznowić i odwołać się do uchwały Rady Ministrów z dnia 10. Listopada 1812 r. zapadłej, której ścisłe dopełnienie W. Prefektowi iak najmocniey zaleca się.

Uchwała wspomniona, lubo co do sposobu wykonywania wyższych Rządowych rozkazów, dokładne obeymuje przepisy, a tem samem porządek i regularność służby publiczney należycie zapewniać się zdaie, dla tem dokładniejszego iednakże iey wypełnienia i razem zastosowania do czasowych okoliczności, znajduje Ministerium spraw wewnętrznych potrzebę, następłą obiasniającą W. Prefektowi przestać instrukcyą.

§. I. Gdy stosunki Urzędowania W. Prefekta pozostały niemal też same jak dawniej, przeto wszelkie zalecenia Ministerii spraw wewnętrznych, Ministerii Przychodów i skarbu, Radców wydziałami zawiadujących, Komisji oświecenia, Komisji nadzwyczajnej potrzeb wojska, administracji towarzystwa ogniowego, za równo punktualnie dopełniać pod odpowiedzialnością artykułami III. IV. V. w teźże uchwale przepisaniemi jest obowiązany.

§. II. Gdy artykułem V. dozwolono jest Podprefektom w niedostatku wojska liniowego w powiecie, użyć do exekucyi gwardyi narodowej, obowiązkiem będzie W. Prefekta polecić im i oświadczyć, iż każdy Podprefekt, w miarę obszerności i ludności swego powiatu, po aprobacyi W. Prefekta, mocen jest użyć aż do dalszego postanowienia, z pomiędzy teźże gwardyi miał powiatowych, aż do 10 gwardystów, z klasy najmniejszej do rzemiosł i zatrudnień miejskich przydatnej, jednakże ludzi rozsądnych, wiernych, zdrowych, do przyzwolitej karności usposobionych i od wady pijaństwa wolnych, którzy bezpośrednio pod dyspozycją Podprefekta zostawć będą; mają oni miejsce żandarminów pieszych w powiecie przy Podprefekcie zastępować, zmieniając co 3. miesiące individua również własności mające, chyba gdyby dobrowolnie służbę tę i dłużej odbywać chcieli.

§. III. Każdy Podprefekt opatrzyć powinien wysłanego na exekucją żandarma lub żandarminów dokładnym exekutoryjalem, przez siebie podpisanym, w którym nazwisko exekwowanć się mającego, przyczyna zysłającego się exekucyi, kary exekucyjne i termin do niszczenia się, od którego exekucya ma być odroczoną, wyraźnie wymienione być powinny. Każdy żandarm powinien mieć książeczkę kar exekucyjnych do jego rąk wpływających, a którą exekwowany własną ręką lub w przypadku nieumietności pisania, Woyt, właściciel gminy, lub jego zastępca, ilość zapłaconey kary exekucyjney zapisywać ma obowiązek. Duplikat takowey książeczki w każdym dominium czy gminie, przez Woyta regularnie utrzymywany i zapisywany być powinien.

§. IV. Każdy Podprefekt przesłać powinien co miesiąc, wraz z wypisem dziennika miesięcznego, obeymującego wierny raport jego czynności, rachunek wpływu kar exekucyjnych, i ich użycia, nad któremi W. Prefekt kontrolę wyższą prowadzić i co kwartał, zaczynając od 1. Września, dokładny przesłać będzie raport, obeymujący wszelgelnosci wpływ kar exekucyjnych z każdego powiatu i sposób ich użycia.

§. V. Ilość opłacie się mającey dzienney każdemu exekutorowi opłaty, artykułem VII. teźże uchwały Rady Ministrów, i następnie uchwałą Rady Nacwyższej z dnia 4. Listopada 183 r. na złt. dwa ueterminowaną została. Z tey zółd dzienney dla żandarma pieszego po złotemu jednemu ma być płacony: w przypadku użycia żandarma w jednym dniu do więcej jak jedney exekucyi, dostawać ma nadddtku do złotego jednego zółdu, dziesiąty grosz od wpłynionych do rąk jego kar exekucyjnych. W. Prefekt poda Minister o spraw wewnętrznych opinią, jak oszczędzić funduszu z kar exekucyjnych najwłaściwiej na dobro powiatu użytym być może, względem czego Ministerium wydać osobney rezolucyi nieomieszką.

§. VI. Zestani na exekucją żandarmowie powinni naprzód meldować się u Burmistrza, lub Woyta, albo jego zastępcy jako przełożonego nad gminą. Ci zaś nie tylko exekutorom wskazać mieszkania individuuw exekucją znosić mających, ale nawet pomocą swą skutek exekucyi zapewnić powinni.

§ VII. Jeżeli gmina w ogółności na znoszenie exekucyi wskazaną zofistą, Burmistrze i Wójtowie lub ich zastępcy dopilnować powinni, aby exekucyą znosiły członki gminy, którzy na nią zasłużyli i aby ciężar exekucyjny, w proporcją zawinienia, na każdego, exekucowanemu być powinien, sprawiedliwie zofist rozłożonym, a nadto postarać się o spieszne ściąganie exekucyi, przez przynaglenie gminy do wypelnienia obowiązku, od Burdy na nie włożonego.

§ VIII. Do Burmistrzów i Wójtów należy razem przestrzegać, aby exekutorowie nad przepis artykułem VII. uchwały Rady Ministrów z dnia 10. List pada 1812 r. niczego nieżądali, i aby jakiegokolwiek arbitralności nie dopuszczali się pod własną odpowiedzialnością, stając się przez toż samo współnikami ucisku.

§ IX. Na wzajem, gdyby kto exekucyi legalnie zaspionowanej przyjąć i zaspokoić zabierał się, a nawet exekutorów bić, znieważać, uderzać wazył się, pod bez zwłoczne ukaranie w policyi poprawczej, na prośbie doniesienie Podprefekta, po wysłuchaniu skargi i dowodów zaszmaru, pociągnięciem być powinien.

§ X. Lubo Ministerium spraw wewnętrznych znieść się z Ministerium przychodów i Skarbu nieomieszkając względem zwrócenia Rzędu i niezmiennego porządku w manipulacyi podatków publicznych, i uchronienia tem samem niecierpiących się regularnie kontrybucyj skarbowi od wszelkiej utraty lub naruszenia ich spokojności, przecież przepisy uchwały Rady Ministrów w tytule II. umieszczone, wcały obszerności i ściśle dopełnione być winny, co się zarówno ściaga do potrzeb woyska, wpływów magazynowych, przez Kommissyą nadzwyczajną potrzeb woyska nakazanych i nakazac się mogących, tudzież składek na utrzymywanie towarzystwa ogniowego przeznaczonych, których W. Prefekt ztą samą gorliwością przestrzegać ma obowiązek, jak innych wpływów skarbowych, i rownie jak za inne podatki publiczne, każdy Podprefekt odpowiedzialnym będzie, gdy względem regularnego poboru tychże składek, obliczenia ich w kassie powiatowej i oddawania regularnego po upłynionym terminie rat do kassy głównej towarzystwa ogniowego, obciążnym lub pobłażającym się okaże.

Udzielając powyższą W. Prefektowi dodatkową Instrukcyą, przekonaniem jest Ministerium spraw wewnętrznych, że doświadczona jego gorliwość, wierność ku wspaniałomyślnemu i dobroci pełnemu Monarsze, podwici w nim gorliwość pełnienia naydokładniej ważnych obowiązków do urzędu jego przywiązanych, a przeto pod sposobność Ministerio przedstawnienia jego zasług, nagradzać zasługi publiczne chcącemu Monarsze.

Wszelkie nadużycia lub niedokładne pełnienie przez kogokolwiek bądź obowiązków, w Departamencie administracyi W. Prefekta poruczonym, nie tylko przemilczaniem być nie może, lecz przeciwnie, w skutku uchwały stanowiącej i opisującej władzę Prefekta, donoszone bez zwłocznie być powinno: głównym bowiem zamiarem i dążnością wszystkich Urzędników Hierarchią administracyi publicznej składających być musi, ażeby duch narodowości, moralności, oświecenie, dobre mienie, przemysł, co raz większego nabierały w Narodzie i Kraju naszym wzrostu, umocy i rozszerzenia.

w Warszawie, dnia 20. Lipca 1815.

(podpisano) J. Sobolewski.

Podprefekt Powiatu Pułtawskiego.

Rapportem W. Woyta gminy 7 Jarżyły mam sobie doniesiono, iż w zeszłym miesiącu Czerwcu, odebrana została od człowieka podeyranego Piotra Wiśkowskiego we wsi Maminie szredniakach, gminie wspomianej klacz gniado pstrakata, nogi białe, mała, lat czterech mała, kusa: człowiek ten udawszy się po zaświadczeniu, dotąd niepowrócił, i klacz rzezoną pod dozorem miejscowej policyi znajduje się. Ktoby się więc mienił właścicielem takowej klaczy, ma się w przeciągu dwóch miesięcy od daty dzisiejszej do W. Woyta gminy 7 Jarżyły udać, a po wynagrodzeniu kosztów żywienia, odbierze, gdyż po upłynionym tym terminie, klacz ta przez publiczną licytacją na rzecz skarbu sprzedaną zostanie.

Pułtusk, dnia 30. Lipca 1815.

Broniewski.

Sąd Pokoju Powiatu Wyszogrodzkiego.

Podaje do publiczney wiadomości: iż w dniu 28. m. i r. b. Franciszek Limbaum, o włóczęgostwo i zamiar zabójstwa obwiniony, zbiegł z tutejszego więzienia.

Rysopis tegoż oskarżonego jest następujący: Rodził się we wsi Szerwent, w starych Prusach, ostatnie miejsce zamieszkania jego było w Jasiennicy; religii ewangelickiej, nieżeniaty; trudnił się służbą przy ogrodnictwie, ma lat 26, wzrostu miernie wysokiego, twarzy okrągłej, oczu burskich, nosa małego, włosów czarnych, zarostu czarno, innych żadnych oznaków widocznych niema. Ubrany zaś w spancerek granatowy z podszewką białą, z guzikami z tegoż sukna, raytuzy skarbowe, bure, sukienne z guzikami kościanymi na bokach, podszewką grubą, płocienną podszyta, czapkę ma na głowie okrągłą granatową bez baranka, koszulę białą płocienną skarbową, buty skarbowe ze skóry faldrowej czarnej; nie był ekuty.

Wzywa zatem wszelkie władze, tak cywilne jako i wojskowe, niemniej osoby prywatne, aby na powyżey opisanego obwinionego Franciszka Limbauma, ile towarzystwu ludzkiemu nader szkodliwego, pilną bacność dawać raczyły, spostrzeższego gdziekolwiek ujęły i takowego pod przyzwolłą strażą Sądowi naszemu dostawić nieomieszkały.

Płock, dnia 30. Sierpnia 1815.

J. Wołowski, Z. P.

Pisarz Aktowy Powiatu Mławskiego.

Na żądanie JPaną Melchiora Głowackiego, majstra profeslyi młynarskiej, we wsi Lubowidzu, powiecie Mławskim mieszkającego, oświadcza szanowney Publicznosci chęć do kupienia mającey, iż gdy w terminach trzech, pierwszym dnia 24 Czerwca, drugim dnia 25. Lipca, w trzecim dnia 24. Sierpnia roku bieżącego, z ogłoszenia Dziennikiem z dnia 17. Czerwca Nr. 235. oznaczonego, licytacją młyna w Lubowidzu dla czasów zniwnych trudną była do ukończenia i odebrania swego skutku, przeto na mocy zlecenia JW. Prezesa Trybunału inne

termina teyże hocyacy mlyna przedsięwziął, która odbywać się będzie na gruncie w Lubowidzu w terminach pierwszym dnia 10., drugim dnia 17. Września, w trzecim dnia pierwszego Października, który razem i ostatni decyduje: ta zawsze wspomienionych dniach o godzinie drugiej po południu zaczynać się będzie; kto by sobie życzył kupić, na lat 35. z pierwszifwem na lat 50. nadal ciągle służącym dla sukcesorow, niechay w powyższych terminach uda się na grunt dla naczynego rozeyrzenia się, a wtenczas dowie się tak o warunkach hocyacy mlyna, prawie onegoż, iako też o stanie iego, stosownie do wyżej allegowanego Dziennika, lub z akt podpisanego w Kancelaryi w domu pod Nrm. 231. przy ulicy Krzynowtoskiej w Mławie: w ostatnim terminie więcey dający i w gotowiznie monetą srebrną kurant placacy, przybicie otrzyma.

Mława, dnia 26. Sierpnia 1815.

Kazimierz Majewski.

Pisarz Aktowy Departamentu Płockiego.

Uwiedomia Publicznosc, iż pozostalosc po niegdy W. Antoninie z Kudzborskich Turskiej Prokuratorowey, iako to: garderoba i bielizna damska, bielizna stolowa, posciel, srebra, porcelana, fajans, szklo i rozne meble, na publiczna sprzedaz wystawiona jest: sprzedaz wiec ta rozpocznie się o zedemna podpisanym tu w Plocku w domu pod liczbą 265. przy ulicy Warszawskiej w dniu 14. b. m. od godziny 9. zrana i kontynuowana zostanie i przez nastepne dni aż do zupełnego ukończenia: naywięcey dający i gotowizną w monecie srebrney placacy, przybicie otrzymywac będzie. Plock, dnia 7. Września 1815.

Kraiewski.

Woyt Gminy zgiew Przewodowskiej, w Powiecie Pułtuskim.

Obwieszcza ninieyszym Publicznosc, iż znayduie się para koni w Golątkowie, to jest:

Kon kary bez odmiany, lat 6. flary,

Klacz gniada bez odmiany, lat 3. flara.

Te konie przyprawdzający Jan Ofiowski, Sołtys z wsi Kozłowa gminy tuteyszej opowiadat, iż w nocy przez straż wieyską nięte zostaly, ci zas, którzy one prowadzili, gwałtownie uciekli, d tąd zaś przez tylu zgłaszających się za własne uznane nie zostaly.

Uwiedamiając zatem Publicznosc, wzywam każdego kto by się sądził włascicielem ich, aby się do biora mego w Golątkowie zgłosil z przy.

zwoitym udowodnieniem, a to w przeciągu czterech tygodni, inaczej po upływie tego czasu, konie te przez licytacją sprzedane zostaną.

Gołatkowo, dnia 1. Września 1815.

Brocki, Z. W.

Ur. Jozef Borski, Patron przy Trybunale Płockim, pełnomocnik Ur. Rozalii z Męcińskich Miłodrowskiej Ur. Jozefa Miłodrowskiego, od lat czterech w krainie tym a bardziey okolicach Płocka nieznaydującego się małżonki w Miłodrozu zamieszkałej, ex officio przydany obrońca zapożywa niniejszym tegoż Ur. Jozefa Miłodrowskiego, męża powyżey wymienioney Miłodrowskiej, aby na audyencyi Trybunału cywilnego I. Instancyi Departamentu Płockiego w Płocku w dniu 4 Listopada r. b. o godzinie 10. zrana w domu rządowym sam osobiście lub przez pełnomocnika stawiał się i atentował, gdy powódka wnosząc będzie w myśl prawa, iż pozwany mąż przeszło lat cztery nieznaydując się, ani zgłoszenia żadnego nieuczynił, dozwoleńia nayprzód śledztwa i udowodnienia przez świadki nieprzytomności tak dawniey żądać będzie, następnie po udowodnieniu ogłoszenia teyże nieprzytomności, rozwiązania węzła małżeńskiego żądać i domagać się będzie: ma się więc stawić, terminu pilnować, inaczej podług prawa postąpiono będzie. Płock, dnia 22. Sierpnia 1815.

Borski.

Komu otem wiedzieć należy wiadomo czynię, iż kamienica przy ulicy Warszawskiej pod Nr. 270. tu w Płocku na nowem mieście sytuowana, prawem własności do W. Pudlica tu nieprzytomnego należąca, w roczną dzierżawę od dnia 19. Września r. b. do dnia tegoż roku 1816. zwięcey dającemu w dniu czterenałym miesiąca Września r. b. o godzinie 3. po południu przez publiczną licytacją w tymże samym domu urzędownie odbydź się mającą, wypuszczoną zostanie. O kondycjach kontraktu, w każdym czasie u podpisanego Kuratora do wiedzieć się można.

Płock, dnia 4. Września 1815.

Maciey Lisicki, Patron Trybunału jako Kurator.

Niżey podpisany podaie do publiczney wiadomości, iż ma do sprzedania z wolney ręki pewną ilość Baranów starych i młodych, gatunku Hiszpańskiego, resp. a 10. i 15 Talerów.

w Lucinie, Powiatu Gołtyńskiego, Departamentu Warszawskiego,
dnia 6. Września 1815.

Köhler.